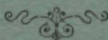

~~Al 47~~
~~I. 1998.~~
A 1363.

J. 1998.

Jutud Siionist.

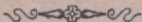

Armsad ning õpetlised jutukesed noore
rahvale Jõulu kingituseks.

Trükitud M. Tõnisson'i kuluga.

Jutud Siionist.

Armsfad ning õpetlised jutufesed noore
rahwale Jõulu kingituseks.

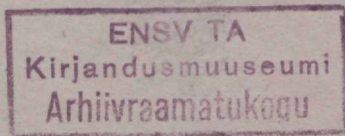
Trükitud M. Tõnisson'i kulguga.

Печатать дозволено духовною цензурою.

Рига, 2-го Сентября 1889 г.

№ 48.

Цензорь, Протоіерей І. Линденбергъ.

33523

Типографіи Г. Матизена въ Ревелѣ, 1889.

1. Lapse usk.

Kooliõpetaja ütles lastele: „Hoidke selle eest, et teie mitte hiljaks ei järe! Kui hom-
miku kell 8 lööb, siis piavad kõik koos
olema; kes hiljaks jääb, langeb trahwi
alla.“

Üks 8 aastane poijike oli aga fõrd
wäga unine olnud ja pisut kauemaks magama
jäänud. Põni nüid küll wäga ruttu riided selga
ja hakkas jooksuma. Waewalt oli ta sada sammu
edasi jõunud, kui linna tornikell 8 löi. Lapsel
oli suur hirm ja kartus. Temal tuliwad järg-
mised sõnad meelde: „Kõik, mida teie ial palute,
seda piate saama.“ Hakkas siis paluma ja üsna
waljuste hüidma: „Oh armas Jeesus, pia tunni-
kell kinni! Pia tunnikell kinni! Oh hõia mind,
et ma trahwitud ei saa!“

Kas see palwe oli õige? Nõh, kui ta ka mitte
õige ei olnud, aga tuli ometi lapse südamest. Ja
kas tunnikell jäi seisuma? Ei jäänud küll mitte,
aga poijs ei saanud hilja tulemise pãrast mitte

trahwitud. Kuidas see sündis siis? Koolitua wõti oli katti lainud, lapsed ja kooliõpetaja wotasiwad ukse ees, kuni sepp tuli ja ukse luku eest ära wõttis. Selle aja sees jõuudis ta hiljaks jäänud pois sinna ja oli rõemus, et ta hiljaks jäämise trahwist peasis. — Kristus ütleb: „Kui teie ei pööra ümber ja ei saa kui lapsukesed, siis ei saa teie mitte taewariiki.“

2. Smelit peajemine.

Aastal 1874 jadas Raatja linnas väga palju lund. Järgmisel ööl, pärast lumesadu, puges waras ühte majasse ja korjas paremaid asju nii palju kofku, kui arwas jõuudwat kanda. Raha kättejaamiseks astus ta wiimaks weel magamise kambriisse, kus peremees oma naisega puhkas; weikene laps oli kätkis. Waras mõtles: „Kui laps selle aja sees ehk karjuma hakkab, siis ärkawad wanemad ülesse ja mina pian tühjalt ära minema.“ Sellepärast wõttis ta kätti ühes lapsega ja wiis wälja ukse ette. Seal oli lapsel külm, ta hakkas nutma. Nutu heal äratas wanemad unest ülesse ja kui nad lapse healt õuest kuulsiwad, siis jooksiwad mõlemad wälja waatama. Niipea, kui see oli sündinud, kuuldi hirmust

suuri praginat. Siis raske lumi oli katuse kofku litsunud ja maja purustanud. Maja elanikud olivad kolmekeste kõi peastetud.

Sommitul, kui kiwirikka kofku hakati ajama ning asju wälja kaewama, siis leiti sealt alt üht meest, kellele palju asju selga oli siutud ja kelle taskud raha täis oli topitud. Nõnda leidis kurjategija hirmsa otsa aga õiged saidwad imelikul wiisil peastetud.

3. Sea wend.

Kõila karjase poeg oli suure waewaga ja hoolja püüdmisega kooliõpetajaks jõundnud õppida. Nüüd oli ka toht saadawal, aga kudas koha peale hakata, kui riiet seljas ega talise sõõgi jauks koptutki taskus ei ole? Raha palk küll oli, aga wana sõna ütleb: Enne töö tehakse, pärast palk maksetakse. Kehwale kanditaadile lainata ei tahtnud ka keegi sugulane ja sõpru temal ei olnudki. Kui ta nüüd kurblikus mõtetes ilmaaegu pead murdis, kudas ennast aidata, astus tema wend Joosep, kes alles poisikese ohtu oli ning talupoisina teenis, sisse ja ütles: „Ma kuulsin, et sa kuskiltki abi ei ole leidnud, ja tulin sellepärast sinu juurde. Wõta minu uus kuub omale; ta on

küll sinule weiklane, aga sünnib siiski." Andis siis tuue wenna kätte. „Ja siin,“ ütles ta pa-beri sisse mässitud pakkest laua peale pannes, „siin on minu terve raha-warandus, seitse rubla; mull oleks küll waja saapaid osta, aga sulle on teda rohkem tarwis.“

Nõnda rääkis hea wend ja andis oma parema riide hilbu ja wiimase raha kopiku ära, et aga teist aidata saaks. Ma ei tea mitte, kumb rõem-
sam oli, kas andja wõi saaja, aga seda tean ma küll, et niisuguseid wendasid meie ajal wähe leida on.

4. Sulase heategu.

Sige ristiinimene wõib küll ka omast waewaga teenitud kopikast enesele pühapäewadel wõi muil pidupäewadel weikest löbustust walmistada, seda teame meie kõik. Aga kui tal wõimalik on sellega mõne wiletsa häda fergitada, siis piab ta oma löbustused kõrwale jätma ja head tegema; seda teame meie ka kõik, ei tee aga mitte kõik. Üks talu sulane aga tegi seda. Tema seadis en-
nast pulma minema ja oli paremad riided selga pannud. Seal astus järsku wõeras mees sisse ja palus mingit abi waeje põlenule, kes palja

hingega tulekahjust peasnud. See oli niisugune filmapilt, kus inimest proovi peale panna, ku-
das tema wagaduse ja ligimese armastusega lugu
on. Talusulane tegi selle efsami hiilgawalt ära.
Ta ei pidanud kaua nõuu, waid mõtles lühidelt:
Lähen ma pulma, siis kulub mull kolm rubla
täitsa ära, peale selle tulen tüdinult ja wäsinult
koju. Parema jätan pulma minemata ja annan
raha waelele. Ja nõnda ta ka tegi. — Selle
sulase nimi ei ole küll ajalehtedesse pandud, aga
waeste Issa on teda oma raamatusse ülesse kirju-
tanud. Lugejad ning kuuljad, wõtke seda sulast
enestele eesmärgiks! —

5. Rõemus meel on enam wäärt kui raha.

Põltsamaa alewis elas waene kingisep, kes
igal hommikul õige waraselt töösse hakkas. Te-
mal oli rahuline süda ja rõemus meel, sellepärast
laulis ta tihti üht ehk teist laulu. See ei olnud
aga rikka kaupmehele, kes tema kõrwal elas, mitte
meelt mõõda; sest õhtujel ööl ei saanud kaupmees
raha mure pärast magada, ja hommikul ööl ei
lasknud kingisepa laul temale nahka silma peale

tulla. Ta mõtles järele, mill wiisil selle wastu abi leida. Laulmist ära keelata ei wõinud tema, sest see on igal inimesel niisama waba, nagu palwetamine ja töötegemine. Ta pidi teist nõuu pruutima. Tema lastis kingisjepa oma juurde kutsuda ja küsis, kui kõrge hinna alla ta oma laulmist arwab? See wastas, et laul päewa palga wääriline ikka küll on, sest et ta töö tege- mist rohkestes kergitab. „Kui suur on siis sinu päewa palk?“ küsis kaupmees. Kingisjep arwas 50 kopikut. Kaupmees ütles: „Ma maksan sulle kuu palga ette; mitte selle eest, et sa laulad, waid selle eest, et sa waguaste istud ja suu kinni piad.“ Ja ta andis kingisjepale raha. See wõttis mammona wastu ja lubas omas töötuas wait olla, nagu hiir omas haukus. Roju tulles luges ta raha üle ja leidis, et tema käes weel ilmaski nii palju raha ühe korraga ei ole olnud. Ohtu enne magama minekut waatas ta weel juure heameelega raha ning pani siis pea alla, et waras teda ära näpata ei saaks. Ter- wel ööl ei tulnud temale und silma, waid ta ar- was järele, palju ta aastas oma waikimise eest saab ja palju kasu see temale intressi peale pan- nes toob. Aga kui ta hommikust wõd tööle tõu- sis, walutas tema pea walwamisest ja rehenda- misest ning tema liikmed oliwad rasked nagu tina;

töö ei tahtnud käes jügugi korda minna, ja kõige halvem asi oli veel see, et ta laulda ei tohtinud. Ta ei jõudnud kudagi walge wälja tulekut oodata. Selle wähe ajal pidas ta iseeneses nõuu ja jõuudis lühikesele otsusele. — Kes hommiku kell kahetša kaupmehe juurde läks, oli meie sõber kingissep. „Härä,“ ütles ta ja pani raha laua peale, „siin on Teie raha; ta paha loom ei lastnud mind öösel magada.“ Ja enne weel, kui kaupmees midagit wastu rääkida sai, oli tema uksest wäljas ja laulis:

„Ei rahast, warast hooli ma,
Kui rahu südames“

Kingissep on minu tuttaw ja rääkis mulle seda lugu ise oma suuga. — Jah, raha ning rikkus ilma rahulise meeleta, ei ole midagit wäärt.

6. Jumal elab alles.

Oli ilus pühapäewa hommik. Päike paistis selgeste ja soojaste tупpa; õitsewa pärnade magus lõhn tungis läbi akna sisse; wäljas sinise taewa all laulsiwad linnud; ja rohelise kättega kaetud ning lilledega ehitatud maakoht säras nagu

pruut oma pulma päeval. Aga ehk küll väljas
 igal pool rõem walitjes, oli ühes talumajas siiski
 mure ja kurbtus aset wõtnud. Isegi perenaine,
 kes muidu alati lahke ja rõemus oli, istus täna
 kurwa näu ja mahalöödud filmadega sõomalaua
 juures. Ta ei rääkinud sõnagi ega maitfenud
 suutäitki toitu. Häkifelt tõusis ta laua äärest
 ülesse ja ruttas filmist pisaraid pühkides uksest
 välja. — Näitas, nagu oleks wanne selle maja
 peal olnud. Wili põllul ikaldas mitu aastat
 järgimööda; möödaläinud talwel oli katk wiimase
 lehma surmanud; majapidamine läks aasta aas-
 talt tagasiwõidi, ega olnud wiimaks muud loot-
 a, kui waesust ja teutust. See oli peremeest, kes
 muidu tubli töömees oli, juba ammugi kurwa-
 meeleliseks teinud, nõnda et ta meelt ära heitmas
 oli. Ei aitanud seal tema naise, kui ka sõprade
 trööstimine midagit, ta jäi päew päewalt ikka
 kurwemaks. Lugeja mõtleb wist et see ime ei
 olnud, kui ka perenaine wiimaks julguise kautas.
 Aga tema kurbtusega oli koguni teine lugu, mis
 meie peagi kuulda saame. Kui mees nägi, et ka
 naine kurwaks oli jäenud ja nüüd pealegi järsku
 õue hakkas minema, wõttis ta tema käest kinni
 ning ütles: „Mina ei lasse sind mitte tuast välja,
 enne kui sa ütled mikspärast ja nii kurb oled.
 Naine ei rääkinud esiotja sõnagi, wiimaks ütles

ta õhates: „Oh, armas mees! Ma nägin täna ööse unes, et Jumal ära oli furnud ja et inglid teda matšivad.“ „Ära ole nii nõdrausuline,“ ütles mees; „kas ja siis arwad, et see tõeste nõnda on? Mõttele ometi, et Jumal igawene on ja ialgi ei sure!“ Seal läks naise nagu rõemfats ja mehe kätt peusse wõttes ning õrnalt pigistades ütles ta: „Siis meie Jumal elab ikka tõeste?“ „Jah muidugi,“ ütles mees. „Kes ometi selle juures katšipidi wõib mõtelda?“ Siis hakkas naine temale kaela ümber, waatas rõemust ja lootusest hiilgawate silmadega tema peale ja ütles: „Kui Jumal tõeste alles elab, mikšpärašt ei looda meie siis mitte tema peale? Ta ehitab lilled wäljal, jõödab warblased katusjel, annab ka noorte kaarnatele jüia, kes teda appi hüidwad. Kas wõib siis Tema meidki maha jätta?“ — Nende sõnade juures langesiwad mehel nagu joomuksed silmade pealt maha ja jää sulas temal südame ümbert. Raua aja pärašt naeratas ta nüid esimest korda, ja tänas naist tema õjawuse eest. Lootus Jumala abi peale andis neile suuremat töö hoolt ja jõuudu ning mõne raske aja järel elasiwad nad õige jõuufal kombel.

7. Sea kaupmees.

Waene päewaline tegi rikka kaupmehe juures tööd. Selle kirjutuse kambriisse astus ta ühel päewal ja ütles: „Härra, ma tulin juure palwega Teie juurde. Minu naine on juha kahelksa nädalat haige; raha on mull otsas, ei jõua toht-rile maksta ega apteegist rohtu osta; olge nii hea, lainake mulle töö peale 4—6 rubla!”

Kaupmees waatas natuke aega sõna lausumata tema otja ning ütles siis: „Jüri! kes minu käest raha tahab lainata, see on minu waendlane ehk tahab selleks saada.“ Jüri ei saanud kaupmehe ütelist küll mitte õiget aru, aga nii palju aimas ta ometi, et härra temale raha ei tahtnud anda. Sellepärast läks ta, kauemalt peale ajamata, kõrwa tagant sügades, uksest wälja. Kui Jüri ära oli, kutsus kaupmees hoowi poisi ja küsis temalt, kas ja tead, kus Jüri elab. „Tean küll,“ wastas see, „ta elab soldatite ka-farmu juures.“ Kaupmees andis hoowi poisi kätte 8 rubla raha ja ütles: „Wii, anna see raha Jüri naise kätte, aga ära ütle mitte kes saatis!“ Sulane wiis raha ilusaste ära ja ei ütelnud ka mitte kes saatis, waid ainult seda, et tema

selle ja selle juures teenib. Kui naine mehele seda lugu jutustas, arvas see kobe, kes saatja on. Teine päew oli Pühapäew; Jüri läks jälle kaupmehe juurde ja ütles: „Härra, ma tulen praegu kirikust, ja — Jumal tasugu Teile tuhande wõrra!“ Enam ta ei ütelnud. Kaupmees wõttis Jumala nime peale kinnitatud wõlafirja wastu ja see ei jäänud temale mitte kauaks wõlgu. Praegu elab tema ja ta lapsed täitsa õnnelikult.

8. Jumala nimi.

Kord tuliwad riigi kõige targemad mehed kokku, et nõuu pidada, missugune nimi Jumalale kõige kohalitem oleks. Ühed arwasiwad, Teda piaks wäe Jumalaks hüütama, sest et Tema mere walitseja, tormi käsjuandja ning lahingite juhtija olla. Teised ütlesiwad, Teda pidada rikkuse Jumalaks hüütama, sest et maa Tema warandusi täis olla ning kõik mis seal elab ja liigub, Tema käest elu ja kosumist olla saanud. Kolmandamad paniwad ette, et Teda tarkuse Jumalaks piaks hüütama; sest rikkus ja wägewus olla Jumala käes ainult jellepärast head ja õnnistust-toojad, et ta neid kasuks ja waga-

dušeks tarvitada mõistab. Wiimaks, kui juba
 kõik oma arvamisi oliwad avaldanud, küsiti kõige
 wanemat nende seas, kes seni ajani wait oli ol-
 nud, mis tema arwab. See palus omale hom-
 seni aega, et asja üle paremine järele mõelda.
 Teisel päewal, kui tema käest jälle küsiti, ütles
 ta: „Mida rohkem ma järele mõtlen, mis Ju-
 mal on, ja misjugune nimi Temale kõige pare-
 mine kõlbaks, seda wähem jõuan ma seda wälja
 uurida. Temale pakuti weel üks päew mõtlemise
 aega, mida ta alandusega wastu wõttis. Kui
 nüüd kolmandamal päewal jälle nõuupidajad kokku
 tuliwad, astus wanamees nende hulka ja ütles:
 „Kuulge, mis minule ilmutadi. Kui mina jälle
 öösel walwasin, nagu ma seda juba kaks ööd
 olin teinud, tuli minule see mõte päha, et Ju-
 mal üksi täieste teab, kes Tema on, ja inimene
 ainult niipalju, kui Jumal temale ilmutab.
 Seda mõeldes heitsin ma põlwili ning palweta-
 sin südamest. Ja Jumal wõttis minu palwet
 kuulda. Minu ees ilmus noormees, lumiwalged
 riided oliwad temal seljas, walgest kirstest kroon
 peas ja pilt rinnas. Ja ta näitas pildi peale.
 Las see seletus jääda; minu juu ei wõi mitte
 kuulutada, mis mu silm nägi. Seda ühte kuulge:
 kogu sirutas parema käe wälja, nagu läkitaks ta;
 ja siis hoidis tema pahema käe nii, nagu ootaks

ta; ning kus süda lööb, seal oli rind waba, ja armsast näust, mis liikuma südame poole waatas, rääkis ainult südamele arusaadaw keel: „Mina annan andeks!“ Seal sai minule ühe korraga selgeks, mis sugune nimi Jumalale kõige rohkem kõlab. Sest kui ma iseene ja kõige inimeste elu oma waimu filmade eest mööda lasksin minna, leidsin ma igas kohas jälgesid ja märkisid, kudas Jumal wagadele õnne ja õnnistust saadab, ja patuseid kahetsemisele ja ümberpöörmisele kutsub, ning tänamata meelt, mis inimesed temale näitawad, hea meelega andeks annab. Ja sellepärast — lõpetas raud oma kõnet — on ja olgu Tema nimi: Ar mu Ju mal. Koosolejad awaldasiwad selle kohta oma rahul olekut ja otsustasiwad, rahwale warssi kuulutada, et ei ole ühtegi nime, kellega Jumalat rohkem wõiks auustada ja mis Temale enam kohane oleks kui nimi: Ar mu Ju mal.

9. Sinised mäed.

Mägestiku ligidal elaswad waiksed, wa-
gad inimesed. Nad toitwad endid maa
wiljast, keda nad hariswad, ja lehmade
ning kitsede piimast, keda nad kaswataswad;
ning mis nad jõiwad ja jõiwad, see sündis
rahuliku ja tänuliku meelega. Iga hom-
miku palwetasiwad nemad ifka ida poole pöördud
palgega nägemata Jumala ees, kes neile ilusa-
test Sinistest mägedest päikese ülesse tõi ja jõed
alla jaatis, nende põldusid ning aasasid kastma,
ja kelle piksed kuninglikus ilus mürisewad ning
hiilgaswad.

Üks mees aga elas selles külas, kellel himu
oli mägestikku minna, et seal päikese, jõgede ja
pikse saladusi uurida. Ja ühel päewal läks ta
ning tegi, mis tema hing ihaldas. Mõne aja
pärast tuli ta jälle tagasi ning rääkis kokku tul-
nud rahwale: „Mis teie, kallid kasuwennad ja
õed Sinistest mägedest ja nende otsas olewast
Jumalast olete arwanud ning uskunud, on kõik
tühi ja teie olete suureks eksituses. Mina olen
kõiki ligidalt waatanud ja koguni teisiti leidnud.
Mäed, mis teile nii ilusad näitawad, on pal-

jad kiwi ringud; ja jõed, mis tema lõhendikku-dest alla woolavad, on metslised weed, ja pikse müristamine ning wälgu löömine on loomulikud õhu awaldused, mis iseenesest algavad ja lõpevad. Ja päike, see tõuseb wäga, wäga kaugelt teiselt poolt mägesid ülesse; ja Jumalast ei ole Sinistes mägedes kõige vähematti näha.

Külarahwas uskus kõneleja juttu ja mõned ütlesiwad tajaselt: „Nõnda siis oleme üsna lollid olnud, et meie muistejuttu nagu tõtt uskufime!“ — Sellest päewast saadik ei palwetanud nemad enam Jumala ees, jäiwad hooletumaks töös ja hakkasiwad üksteisega tühja asjade pärast waidlema, nõnda et alaline tüli nende keskes oli. Palju nendest läksiwad nüüd ise mägestikku, et waadata, mis uskuda wõib; aga nad waewasiwad endid ilmaaegu ülesse- ja allaronimisega, ning mitmed kukkusiwad kuristikudesse ehk eksisiwad kaugelle mägestikku ära, kuhu nad nalga suriwad. Minult üks wana mees külas ei pannud edewa mehe kõnet tähele, waid uskus seda, mis tema isa Sinistest mägedest ja Jumalast, kes seal elada, oli rää- nud. Ta läks iga päew wälja, nagu ennegi, ja palwetas ida poole pöördud palgega Selle ees, kes temale päikese ülesse tõi, jõed alla woolata lastis ning kelle pikne Sinistes mägedes müristas ja kelle wälk hiilgas. Ja kui ta uskus oli palwe-

tanud, siis läks ta jälle rõemsa meelega oma ametisse, ning tema kätte töö sai õnnistatud, ja kõik tema südame soovid waigistatud. — **Õpetus:** Ära nõrgenda ja ära eksi oma ligimeste usku niisuguste arvamistega, mis nendele kahju võivad tuua! —

10. Glu ja surm.

Hommikumaal oli mees kord teed käimas ja wedas kaamelit ohelikku pidi oma järel. Järsku läks loom peruks ja ähwardas wihaselt mehe peale kargada, et teda oma jalgade all surnuks sõtkuda. Waewalt wõis mees weel eest ära jooksta ja hüppas tee äärte, wana kuiwa kaewusse. Kukkudes jäi ta aga kaewu rakke kiwide wahelt wälja kaswawa põesa külge rippuma. Seal maa ja taewa wahel kõlkudes hakkas ta oma ümber waatama. Ülehel nägi ta wihast kaamelit; all aga silmas ta suurt madu, kes lahtiste lõugadega tema kukkumist ootas. Oma ligidal kaewu rakke kiwide wahel nägi ta kahte hiirt, ühte walget ja teist musta, kes kordamööda põesa juuri, mille küljes ta rippus, lahti närisiwad. Peasemine nähti asjata olewat. Seal

filmas ta põesa küljes mõned küpsed marjad. Hädaohtu unustades noppis ta neid ja söi . . .

Mis see tähendab?

Alwardaw kaamel on sinu elu hirm. Lahtiste lõugadega madu on surm, ja sina ripud maailmas, kui kaevu põesa küljes, elu ja surma vahel. Mõlemad nimetatud hiiired tähendavad päeva ja ööd, kes sind ikka enam surma poole jaadavad. Põesa marjad aga, mida sa hirmu unustades maitsesid, on elurõemud, mida kätte püüdes sa kõik õnnetust unustad.

11. Meie igapäevast leiba anna meile tänapäev.

Londoni linnas, ühes majas ülemise korralla peal istus waene lesta naine lambi juures ja õmbles ufinaste. Tema nägu oli kahwatanud, ta silmad võsijest üleval olemisest punased ja tuhmid, tema õrnad ja nõrgad käed lendasivad linnu liirusel edasi. Weiße poisike seisis tuas akna all ja waatas taewa poole, kudas kuu ennast paksu pilwede wahelt tumedaste näitas, ja hüidis: „Oh ema, mikspärast laheb armas Zumal kuud nii tumedaste paista, meie ei näe teda mitte selgeste?“

„Ema vastas: „Ega igal pool nii udune ei ole kui siin. Raugemal elab palju inimesi, kus mitte nii suured majad ei ole, küll aga ilusad puud ja lilled; seal võivad nemad kuud selgeste näha.“ — „Oh, kui ilus võib aga seal olla!“ hüidis poisike. „Aga kas taewas veel ilusam on?“

„Jah, Georg, taewas on palju ilusam; siin maa peal ei ole kuski nii ilus. Taewas on ilusad inglid hiilgawa walge riietega ja kuld kroonidega, seal laulavad nemad kuld kandletega, ja armas Jeesus istub nende keskel.“

„Kas minu isa ka seal on?“ küsis poisikene.

„Jah, sinu isa on seal, sest ta armastas Issandat Jeesust. Ja kui ta surema hakkas, siis pani ta oma käe sinu pea peale ning ütles: „Sina piad Jeesust armastama ja tema tahtmist tegema, siis võime taewas teine teist jälle näha saada.“

„Ma armastan Jeesust,“ vastas poisike; „aga ma palun nüüd omale tükikest leiba anda, mu kõht on väga tühi; sa pole mulle hommikust saadik mitte suutäitki süüa annud.“

Seda kuuldes woolasiwad pisarad üle ema kahwatanud palgede ja ta hüidis:

„Waene laps, mull ei ole sulle midagit anda! See proua, kellele ma minewal nädalal tööd tegin, ütles, et tal praegu mitte raha ei olla; homme lähen ma jälle ta käest raha paluma, aga praegu ei ole mull sulle midagit anda!“

„Armas emakene,“ ütles laps, „sinu oma kõht on ka wist wäga tühi, sest täna hommikul ei jõnud sina, ja teed ometi ühtepuhku tööd. Minewal wõl ärkasin ma kord ülesse, sina õmblefid ikka alles, ehk küll juba koidu aeg wõis olla, mis ma sellest arwasin, et lamp juba peaaegu tühi oli. Aga sellest ei ole wiga, kui sull minule praegu jüia ei ole anda. Ma heidan nüüd magama, siis ei tunne ma mitte, et mu kõht tühi on, ja homme annab proua selle raha, mis sull saada on. Aga, ema, kui ma suureks kaswan, siis ei pia sa mitte enam wõd läbi õmblema; mina teenin siis palju raha ja siis läheme meie sinna elama, kus ilusad puud kasvawad.“

„Sina oled tuline pois, Georg. Aga tule nüüd ja palume Jumalat.“

Nad langesiwad mõlemad põlwili woodi ette, ja waeše lese naise uulede üle woolasid need sõnad, mis Jeesus oma jüingritele õpetas: „Meie Isa, kes sa taewas oled, pühitsetud saagu Sinu nimi;

tulgu meile Sinu riik; Sinu tahtmine sündigu kui taewas, nõnda ka maa peal. Meie igapäewast leiba anna meile tänapäew! Oh, Issand, Issand! Meie igapäewast leiba anna meile tänapäew!”

„Jah, armas Jeesus, anna meile natuke süia!“ hüidis weike poisike nuttes. Mõlemate silmist jooksiwad pisarad woodi peale. Kauase nutmise järele ütles ema teised palwe sõnad, andis pojale juud ja pani teda kõwa aseme peale, kus ta ka pea magama jäi. Aga ema pühkis omad pisarad ära ja kärmeste lendas nõel jälle edasi, kuni oli lambist otja lõppis. Siis heitis ta woodisse, aga uni ei tulnud weel mitte; ta õhkas Issanda poole. Ja Issand, kes leskesid ja waeleid lapsi mitte häda sisse ei jäta, kuulis tema palwet. Teisel hommikul wara floppis keegi ukse pihta. Üks härra astus sisse, kes enne lese naise meest oli tunnud ja nüüd tema hädast kuulda saanud. Ta tuli naist oma lastele ülewaatajaks wiima. Nõnda peasis waene lesk oma pojaga wiletusjusest ja nendel oli nüüd igapäewast leiba küllalt.

12. Ustaw majapidaja.

See emand pidas mere äärse sadamas trahterit, kus laewamehed söömas ja joomas käiswad. Ühel õhtul oliwad mõned Hollandimaa mehed trahteris olnud ja kui hommikul tuba koristadi, siis leidis majaemand laua alt raha koti, mis pitseriga oli kinni pantud. Võttis ülesse ja pani seda oma kappi, üteldes: „Wist on see Hollandi meeste päralt; küll nad tulewad temale warsti järele.“ Aga seda rahakotti ei tulnud tema käest keegi küsima. Dösel oli hea tuul tõusnud ja wõerad mehed oliwad kõik oma laewadega ära läinud.

Rahelja aastat hiljemalt oliwad jälle mõned wõerad mehed seal trahteris laua juures söömas ja juttu ajamas.

„Siin on see õnnetu koht, kus ma 700 rublast ilma jäin,“ kuuldi ühte rääkiwat.

„Kudas see tuli?“ küsis teine. Esimene wastas:

„Minu raha oli kinni petseritud kotti sees; et ma wäga jooanud olin, sellepärast ei tea ma jugugi, kudas ta kaduma läks.“

Seda seletust kuulis trahteri emand, läks filmapilk seise tuppja, wöttis kapist leitud rahakoti ja tõi kautaja kätte. Küll oli selle mehe rõem nüüd suur, et nii hulga aja pärast oma raha koti terwelt jälle kätte sai, mille peale ta sugugi enam ei olnud lootnud.

See auus ja õiglane trahteri emand täitis Jumala käsku truuste, mis käsib ligemise warandust kaswatada ja hoida. Mine ja tee sina niisamati!

13. Ants Ninetark.

Woorimehel Ants Ninatargal oli see halb mood, et ta oma nina teiste asjadesse toppis, ja et keegi tema meele järele ei jõudnud teha. Kui ta mööda uulitsat sõitis ja mõni temale hobuse wanfrega wastu tuli, siis jäi ta igakord seisma, filmitses hobust ja wangert, meest, ja oli ikka midagi ütelda; kord oliwad hobused liig lähikeselt ette rakendatud, kord koorem halvaste peale pandud; ja ta raputas seal juures pead, ehk ütles ka walju healega atwalikku lautust. Nii tegi ta igas asjas, ka seal, kus temal sugugi waja poleks olnud nina pista. Kõrtsi rahwas, kus tema wõ-

majale jäi, olivad temaga püsti hädas ning ütlesivad tihti: „Minatarga Antsu tahtmist ei saaks ingelgi taewas täidetud.“

Kord nägi Ants unes, et ta jurnud oli. Ta tuli taewa ukse ette ja Peetrus laskis teda sisse, aga üksnes selle tingimisega, et tema seal oma juud piab ja midagi laitma ei hakka. Ants tõustas nõuudmist täita. Kui ta nüüd taewas filmad uudishimuliselt ringi laskis käia, nägi ta kahte inglit enesest mööda minewat, kes ühte palki ristamesti edasi kandiswad, nõnda et nad temaga igale poole külge müksasivad. Ants tahtis juba laitma hakata, aga tal tuli weel õigel ajal meelde, mis tingimistega teda taewa oli lastud ja jäi wait; ometi mõtles ta iseeneses: kui palgiga mitte kuhugi kinni ei jäe, siis on wiimate üks puhas, kudas teda kantakse. —

Natukesel aja pärast nägi tema jälle kahte inglit, kes sõelaga kaewust wett wõtsiwad. Ants mõtles, Peetruse hoiatust meelde tuletades: Kellel midagit paremat teha ei ole, võib sellgi wiisil oma aega wiita. — Warssi selle järele paistis temale üks porisne kinni jäänud wanger filma, millele ingel kaks hobust ette ja kaks taha rakensdas. Nüüd ei jõudnud Ants ennast enam pidada. „Lollpea!“ kirjendas ta: „Kas keegi õige woori-

mees on jellwiisil sõitnud!" — Ta tahtis inglit õpetama minna, aga juba wõttis tal teine ingel kraest kinni ja wiiskas teda taewast maha. Lah-tise ukse wahelt nägi ta weel, kuidas hobused wantriga ülesse õhu sisse tõuusiwad. Selle peale ärkas Ants Rinatarf unest ülesse. — See jutt näitab meile, kui wäga tarwis on järgmist kirja salmi alati meeles pidada:

„Jehoowa! pane wahti mu suu ette, pane hoidjat sinna juurde, mis mu huultest tuleb!“
(Laul 141, 3).“

14. Heategu kannab intressi.

Talumees läks oma naisega linna laadale; tema tahtis omale uue hobuse osta; naisel oli muud toimetust. Sellepärast pidiwad nad teine teisest lahkuma, aga lubasiwad ruttu oma asju toimetada, et aegsaste koju wõiksiwad minna, sest naisel oli weike lapsuke kodus imetada ja see ei wõinud kaua rinna piimast ilma olla. Sai aga naine omad asjad ära diendanud ja tahtis meest ülesotsima minna, seal kuulis ta kõrvalt olewast weikestest majast wäga haledat lapse nutu healt. Ta wõttis ukse lahti. Tuas ei olnud muud ini-

mest, kui wäeti laps ainu üffi kätki sees. Naine püidis lapsukest waigistada ja mõtles: „Eks ma anna temale imeda, sest mull on niisugust toitu seekord ju küllalt.“ Ja nõnda tema ka tegi. Laps oli väga nälginud ja imes juure isuga. Naisel oli hea meel, et wäetimat wõis waigistada.

Järsku kistakse üks lahti, raske asi wiisatakse põrandalle ja heal hüab: „Wõtta wastu ja hoia hoolega warjul!“ Et imetaja selg ukse poole oli pöördunud, sellepärast ei wõinud wiskaja teda tunda. Kui laps magama oli jäänud, tõusis naine ülesse ja waatas, mis ukse wahelt tuppka wiisati. Imelik, mis ta seal näeb: tema oma mehe rahakott on põrandal maas, kõrbe raha täis. Naine wõttis selle ruttu ülesse, pistis põuue ja läks oma teed. Otsis mehe ülesse; see oli koguni kurb ja hüidis: „Oh, ma õnnetu, mis ma nüüd pian tegema! mu rahakott on ära warastatud!“ Naine aga kostis: „Ole rahul, kallid mees! Siin on sinu rahakott!“ ja andis raha mehe kätte.

Nõnda tajus waras ilma teadmata oma lapse-imetaja waewa. Ja meie wõime julgeste ütelda: „Heategu kannab ikka intressi.“ —

15. Rõige hirmsam katt.

Katt on kange külgehaakaja haigus, mis enamiste ikka sõdade järele tuleb ja inimesi maha murrab. Veel hirmsam, kui katt, on joomise haigus, mis meie päivil väga palju inimesi õnnetumaks teeb. Wiina- ja õllejoomise himu on mõne juures nõnda vägew walitseja, et see inimene temast kudagit wiisi enam lahti ei juuda peaseda, waid ikka jügawamalle wajub ja ka teisi enese jeltsi kisub. Kord nägin ma, kuidas ühte poisikest sunniti wiina jooma, kes kiusajatele kõwaste wastu waidles. Sundijad oliwad tugewad mehed; nad hoidsiwad poisikese kõwaste kinni ja walasiwad wiina temale wägisi suhu. — Oh, see oli hirmus waadata ja ma ei wõinud muud teha, kui hingetapjatele nende inetumat tegu meelde tuletada ja neile näidata, et see õige ristiiinimese eluga kudagit moodi kokku ei sünni. Meeste filmad oliwad häbi täis; wõib olla, et nad õpetust wõtisiwad ja edespidi sellejarnast hirmust tegu enam ei julgenud teha.

Niisuguste hingetapjate kohta, kes wähemaid wendi hukatuse tee peale meelitawad ja kisiwad, ütleb Jeesus Kristus: „Ja kes ial pahandab ühe

neist piſukeſteſt, keſ minu ſiſſe uſkwad, jellele
olekſ parem, kui weſkefiwi tema kaela iimber
piaſ pandama ja teda meresse wiſatama. (Mark.
9, 42).

Lisa.

Uued raamatud.

1. **Siioni päike.** uus palve raamat, kus kõikjulgused palved sees on, mida usklikud ristiniimejed tarwitavad. Suur raamat, hind 20 kop.

2. **Tasku palveraamat.** Hind 5 kop. Selles raamatus on igapäewased ja mitmed muud palved sees. Ta on väga tähtjas soldatitele ja reisijatele, sest teda on weikse wormi pärast hea taskus kanda.

3. **Jõulu jutud.** Hind 5 kop. Niijuguft raamatut, kus lastele kohased Jõulu jutud ruumi leiakfiwad, soowiti ja otjiti juba ammu, nüüd on joow täide läinud. Ta on Jõuluks walmistatud, jünnib aga ka muul ajal lugeda.

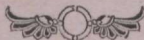
4. **Senowewa.** Tõeline ja väga hale jutt. Hind 10 kop. Selles raamatus olew jutustus on

nõnda südamesse tungiw, et keegi helde südamega inimene teda muidu läbi loetud ei saa, kui et piab nutma.

5. **Paradiiji wõti.** Täielik naisterahwa palweraamat. Hind 10 kop. Meitud, noorikud ja naised, kes jeda raamatut näha ja tundma saawad, ei jäta teda mitte ostmata.

6. **Jõulu kingitus lastele.** 35 armast ja ilust laulu, mida head lapsed suure isuga püüawad lugeda ja laulda. Hind 5 kop.

7. **Kolgata.** Täielik jutustus Kristuse ajast. Suur raamat. Hind 1 rubla 30 kop. Selles raamatus on niisamasugune ehk weel mõnusam siisu, kui „Würst Taaweti kojast“ sees.

Hind 5 top.

